

Homofóbia je mýtus

8. mája 2021 ✚ Cirkev ✚ Rozhovory

Zdroj: wikimedia commons

Rozhovor s kňazom prof. Pawlom Bortkiewiczom, odborníkom v oblasti morálnej teológie.

Ako by mala vyzeráť obrana proti homopropagande?

Určite treba pripomínať fakty a korigovať pojmy v zhode s pravdou. Je potrebné rozlišovať medzi hodnotením osôb postihnutých homosexualitou a posudzovaním ideológie homosexuality. Tieto hodnotiace prístupy sa líšia. Treba bojovať proti mýtu o „homofóbii“, ktorá v skutočnosti je iba odporom kladeným voči homo-teroru. Treba pripomínať tento svojrázny „pochod inštitúciami“, ktorý sa začal podvodnou, sfaľšovanou Kinseyho správou. Predovšetkým je však potrebné ukázať nadhedonistický zmysel ľudskej sexuality.

Homopropaganda zvíťazila už v mnohých krajinách sveta. Drastickým príkladom je Kanada pod vedením Justina Trudeaua. Čo by sme mali urobiť, aby sme ako krajina nešli v jej šľapajách?

Musíme dbať o to, aby sa v médiách hovorila pravda, aby škola nezamestnávala *sexedukátorov* z pochybných združení a organizácií a tiež, aby sa to právo nestotožňovalo s nepodloženými nárokmi. Som presvedčený, že je to možné.

Podľa o. Dariusza Oka „Problém homoideológie a homoloby existuje nielen mimo Cirkvi, pretože analogický problém existuje aj v Cirkvi, kde má homoideológia podobu homoherézy!“ Súhlasíte s týmto názorom?

Pokiaľ ide o podstatu problému, bohužiaľ s tým súhlasím. Nevieť definovať rozsah tohto javu, ani by som ho nechcel demonizovať, ale uvedomujem si devastáciu, ktorú môžu spôsobiť dokonca aj ojedinelé prípady.

V jednom z rozhovorov ste uviedli, že máme do činenia s obrovskou publicitou prípadov pedofílie v Cirkvi, z ktorých niektoré sú buď nepravdivé, alebo vyplývajú z homosexuality, ktorú uprednostňujú kruhy údajne bojujúce proti pedofílii. Neexistuje teda problém pedofílie v Cirkvi?

V Cirkvi existuje realita hriechu vrátane hriechu pedofílie. Je to nepochybne hriech šokujúci a zarážajúci svojou zlobou, ohavný hriech v tom pravom zmysle slova. To nepopieram a myslím si, že to nikto nepopiera. Kontroverzným problémom je rozsah tohto hriechu – odhalený, dokázaný a s následným obvinením... Iným problémom je príčina tohto javu. Podľa môjho názoru to nie je teoretický problém, pretože keď chceme bojovať proti patológii, musíme poznať jej príčiny.

Mnoho pedofilných činov má homosexuálny charakter. Možno však dávať znamienko rovnosti medzi homosexualitu a pedofíliu? Predsa len asi nie každý homosexuál je potenciálny pedofil...

Nedávam znamienko rovnosti. Skôr sa snažím ukázať, že obidva postoje majú spoločného menovateľa. Mám na mysli efekt tzv. sexuálnej revolúcie v roku 1968, ktorý sa prejavil **zredukovaním lásky na sexuálny hedonizmus** a uznanie, že tento sociálny hedonizmus postačuje na vytvorenie inštitúcie partnerského zväzku, v dôsledku čoho vznikol nárok na homosexuálny zväzok (pretože uspokojuje potešenie zainteresovaných bez reprodukčnej zodpovednosti, ako to už Bentham poznamenal v 19. storočí), ale právo na existenciu bude mať aj incestný vzťah (pre inú skupinu ľudí, ale z rovnakých dôvodov) a môže ním byť aj pedofilný vzťah.

Viem, že v porovnaní s predchádzajúcimi javmi je tu určitý rozdiel. Ide o to, že dieťa možno považovať za osobu, ktorá s takýmto stykom nemôže **vedome alebo dobrovoľne** súhlasiť. Odpustite mi prosím môj hnev, ale bude dieťa, ktoré absolvuje sexuálnu výchovu podľa štandardov WHO, nevedomé v tomto zmysle? Keď od útleho detstva bude vychovávané sexedukátormi, ktorí ho v každej etape tejto „výchovy“ budú podnecovať, aby masturbovalo?

„Spájanie homosexuality s pedofíliou je doménou ľudí nevedomých a nekompetentných, ktorí majú predsudky voči homosexuálnym osobám a stavajú sa proti občianskym právam týchto osôb“ - tvrdí Zbigniew Lew-Starowicz, prezident polskej sexuologickej spoločnosti. Čo povie k tomuto vyjadreniu?

Mám trochu problém, ku ktorej časti vyjadrenia pána profesora by som mal reagovať. Prvá časť sa týka názorov v oblasti sexuológie. Nie som v tom odborník, takže podľa môjho najlepšieho vedomia poviem, že v tejto chvíli diskutujeme o interpretácii sexuálneho správania. Zdôrazňujem slovo „interpretácia“, pretože ono ukazuje, že tu nehovoríme o empirických poznatkoch. Tam, kde existuje interpretácia, existuje pluralizmus názorov.

Druhá časť vyjadrenia je už hodnotiaci – hovorí o „predsudkoch“ – a má aj politický charakter – hovorí o „občianskych právach týchto osôb“. O tom by som najradšej diskutoval, pretože nepoznám prípad potlačania práv, lepšie povedané ľudských práv v klasickom zmysle slova, homosexuálnych osôb. Chcel by som ešte raz zdôrazniť, že mám na mysli skutočné ľudské práva vyplývajúce z prirodzenosti ľudskej osoby, a nie tvrdenia založené na pozitívnej vôli zákonodarcov konajúcich pod vplyvom konkrétneho lobingu.

„Homosexuál nemôže byť kňazom, pretože sa nezrieka manželstva. Zo samotnej prirodzenosti sa nemôže zrieknuť manželstva, pretože so svojimi sklonmi sa ženit nechce“ - uviedol kardinál Gerhard L. Müller, bývalý prefekt Kongregácie pre náuku viery. Súhlasíte s touto tézou?

Kardinál Müller predstavuje kňazstvo v perspektíve zrieknutia sa manželstva. Teológovia určite môžu namietat, či je takáto perspektíva najvhodnejšia, ale je určite aspoň jednou z mnohých. A vtedy sú tieto slová veľmi logické a presvedčivé. Pre mňa sú presvedčivé.

Povedali ste, že homosexualita je „jednoznačne rozšírenejším hriechom (než pedofília), pokiaľ ide o rozsah tohto javu v Cirkvi“. Je to však nebezpečnejší hriech?

Vedome som použil tento kvantifikátor. Zároveň zdôrazňujem to, čo som povedal na začiatku nášho rozhovoru, že pedofília je mimoriadne zlý a ohavný hriech. Zároveň si myslím, že problémom, na ktorý by sme mali zamerať našu pozornosť, je zmena mentality, ktorá je výsledkom sexuálnej revolty a viedla k devastácii lásky a sexuality človeka.

Téma pedofílie v Cirkvi sa v poslednej dobe stala veľmi populárnou. Prečo je v celej tejto diskusii prehliadaný homosexuálny prvok? Je to kvôli politickej korektnosti? Alebo možno ide o rozsah hriechu - koniec koncov, pedofília je všeobecne považovaná za oveľa horšie previnenie než homosexualita...?

Podľa môjho názoru je homosexuálny prvok vynechaný zámerne a programovo. Z dôvodov, ktoré sa snažím uvádzať. V dobe, keď je akákoľvek zmena ľudskej identity prípustná a je považovaná za reálnu, iba zmena homosexuálnej orientácie je považovaná za útlak, diskrimináciu a myšlienkový zločin. To ukazuje, do akej miery je homosexualita ako fenomén i ako ideológia. Homosexualizmus nemožno podrobovať, kritizovať a tí, ktorí to robia, sú neraz reálne diskriminovaní.

Fenomén pedofílie medzi kňazmi je štatisticky okrajový. V porovnaní s ostatnými prostrediami sa duchovenstvo v tomto ohľade zdáleka nejaví ako „sídlo zla“. Na kňazov by sa však mali vzťahovať mimoriadne vysoké morálne normy. Môže mať teda celá táto kampaň namierená proti Cirkvi nejaké pozitíva?

Myslím si, že v pokojnej diskusii o pedofílii v Cirkvi treba tieto tri otázky nastoľovať s rovnakou rozhodnosťou. Hriechy pedofílie sa v Cirkvi, medzi duchovnými, skutočne dejú a sú škandálom, ktorý nemožno nijako bagatelizovať. Zároveň treba vziať do úvahy ich rozsah, reálne rozmery a tiež existenciu falošných obvinení, ktoré zničili množstvo ľudí. Tretím bodom je, že bez ohľadu na rozsah tohto javu je každý hriech výzvou pre nás, duchovných, k obráteniu a k trvalej starostlivosti o jasnosť v tejto veci, o čistotu sexuálneho správania.

„Keď sa rímsky biskup prichádzajúci do Írska bezvýhradne ospravedlňuje za hriechy pedofílie, určite to vzbudzuje uznanie. Ak ale mlčí o hriechoch „levandulovej mafie“, pokiaľ mlčí o zrade cirkevného učenia o láske a sexualite, ak sa vo svojich vystúpeniach neodvoláva na veľké autority v tejto oblasti, bl. Pavla VI., sv. Jána Pavla II. a Benedikta XVI., potom to vyvoláva znepokojenie,“ - takto ste hodnotili slová a činy pápeža Františka. Z čoho vyplýva tento postoj Svätého Otca?

Radšej zdôvodním svoje výroky, než by som mal interpretovať postoj pápeža Františka. Znepokojenie ma sprevádza od chvíle, ako som sa stretol s nejednoznačnosťou, s polotieňom, so sivosťou. Neviem, z čoho vychádza tento postoj. Žeby z veľmi silného vplyvu kardinálskej „kasperianskej“ loby? Alebo možno z toho, že tento pápež si dostatočne neuvedomuje **civilizačný konflikt**, ktorý tu prebieha? Alebo to má korene v teológii oslobodenia, ktorou nasiakla Latinská Amerika, azda z presvedčenia, že učenie predchodcov bolo

príliš intelektuálne a svet očakáva jednoduché vyhlásenia? To neviem, ale takýto postoj ma znepokojuje.

© **Všetky práva vyhrazené - převzaté z polského týždenníka DoRzeczy.**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/homofobia-je-mytus/>